

๙๐ปี ... ยังไหว !!!

นำเสนอเมื่อ : 6 มิ.ย. 2552

กฎหมายน่าสะออน

**มีหลายท่านกล่าวว่า ...อายุเป็นเพียงตัวเลข
แต่หัวใจไม่มีวันแก่..**

วันวาเลนไทน์ ที่ผ่านมานี้ ไม่เห็นจะอายุ คุณตาคุณยาย ชาวจังหวัดสุรินทร์ อายุ 75 และ 74 ปี ตามลำดับ
ยังคงลงแต่งงานกันในวันวาเลนไทน์ปีนี้ที่ผ่านมานี้

อายุจึงไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งต้องห้ามในเรื่องของความรักแต่อย่างใด โฉนเลยตามกฎหมายไทย
โยจะต้องมาหวงห้ามในสิ่งที่ผู้สูงอายุต้องการจะเป็นด้วยเลย

คุณยุพินกับคุณยุทธนา

**อยู่กินด้วยกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และไม่มีบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่
ขณะที่อยู่ด้วยกันมีที่ดินอยู่ 3 แปลง มีชื่อบุคคลทั้งสองถือกรรมสิทธิ์
และอีกแปลงมีชื่อคุณยุพานองสาวของคุณยุพินมีชื่อถือกรรมสิทธิ์รวมกัน**

ต่อมาเมื่อเดือนมกราคม 2542 คุณยุพินซึ่งเกษียณอายุใจ จึงขอลาลับกลับบ้านเก่าไปเสียก่อน
ปล่อยให้คุณยุทธนา นอนหอเหี่ยวเปลี่ยวเอกาอยู่คนเดียวในบั้นปลายของชีวิต อย่างนาสงสาร

สวนคุณยุพิน เมื่อพี่สาวลาลับไปแล้ว จะหันมารวมทอลงใจ.. เอ๊ย..

ลงเรือนด้วยกันกับคุณยุทธนา ดูจะไม่ไหว สู้จะขอเอาที่ดินทั้ง 3 แปลงเป็นของตนเองดีกว่า

ก็ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ดิน เพื่อดำเนินการ แต่กลับได้รับคำแนะนำว่า ทำไม่ได้ เพราะคุณยุพิน
ไม่ได้ตั้งผู้ใดเป็นผู้จัดการมรดกและไม่ได้ทำพินัยกรรมไว้

ขอให้ไปรองต่อศาลตั้งผู้จัดการมรดกของผู้ตายเสียก่อน

คุณยุพินจึงต้องไปยื่นคำร้องต่อศาล ขอให้ศาลตั้งตนเองเป็นผู้จัดการมรดกของคุณยุพินพี่สาว

โดยอ้างว่าการจัดการมรดกขัดข้อง และตนเองเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย

เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกองมรดก

**คุณยุทธนาพี่ชาย เมื่อได้ทราบก็ไม่รู้ซ้ำ รีบยื่นคำร้องขอคัดค้านต่อศาลทันที
ขอเข้าร่วมเป็นผู้จัดการมรดกของนางยุพินผู้ตายด้วย**

คุณยุพินก็คัดค้านทันทีเช่นกัน โดยคัดค้านว่าคุณยุทธนาเป็นสามีที่มีชอบด้วยกฎหมาย

เพราะไม่ได้จดทะเบียนใหญ่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ใช่ทายาท และแถมคัดค้านว่าแก่เกินแกง เพราะมีอายุมากกว่า
90 ปี แล้ว ทำอะไรก็ไม่ไหว ยังจะมาขอเป็นผู้จัดการมรดกอีก ไม่มีส่วนได้เสีย และไม่สมควรเป็นผู้จัดการมรดก

ตามกฎหมาย “กองมรดก” ได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย
ตลอดทั้งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบต่าง ๆ เว้นแต่โดยสภาพและ

เป็นการเฉพาะตัวของผู้ตายโดยแท้

“กองมรดก ”

จะตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมหรือผู้รับพินัยกรรม
หากไม่มีก็ตกแก่แผ่นดิน

ผู้มีสิทธิร้องต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดกได้แก่ทายาท
หรือผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงานอัยการ

สาเหตุที่จะร้องขอตั้งผู้จัดการมรดก

ได้แก่ทายาทหรือผู้รับพินัยกรรมสูญหาย

หรืออยู่ต่างประเทศหรือเป็นผู้เยาว์

หรือมีเหตุขัดข้องในการจัดการมรดก

บุคคลที่กฎหมายห้าม ไม่ให้เป็นผู้จัดการมรดก

ได้แก่ผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือ บุคคลวิกลจริต หรือ

เป็นบุคคลล้มละลาย

เมื่อดูตามกฎหมายแล้ว เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสีย

ไม่ต้องเป็นทายาทหรือผู้รับพินัยกรรมโดยตรงทุกกรณี

การที่คุณตายุทธนาอยู่กินกับคุณยายยุพิน ไม่ได้จดทะเบียนสมรส

และมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้ง 3 แปลงรวมกัน

จึงมีผลประโยชน์เกี่ยวของในที่ดินดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

ส่วนที่คัดค้านว่าคุณตายุทธนา มีอายุ 90 ปี แล้ว ไม่สมควรเป็นผู้จัดการมรดกนั้น
เมื่อคุณตาสามารถมายื่นคำร้องและมาเบิกความต่อศาลได้ แล้วยังมีสติสัมปชัญญะดี
มีความรู้สึกรับผิดชอบและสามารถทำนิติกรรมได้ ก็ไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย
จึงเป็นผู้จัดการมรดกได้

ศาลจึงมีคำสั่งให้บุคคลทั้งสองเป็นผู้จัดการมรดกร่วมกันได้ ...
อายุจึงเป็นเพียงตัวเลขเท่านั้น